

1. Lieciet pieturzīmes!

Ir vajadzīga iekšēja gatavība lai dzeju lasītu lai klausītos lai dzeju uzvertu un lai vispār justu nepieciešamību ar to kontaktēties. Katrs to nevar. Un katrreiz to nevar. Lielākoties kontakts ar dzeju ir vienatnes darbs un ir jābūt iekšēji stipram bagātam neaizsēgtam lai paliktu kopā ar savu dvēseli. Lai kā groziņā ābolus uzlasītu vārdus kuri ir lieli kuri sāp dzeļ aizskar modina prasa. Protams vieglāk ir savu vienatni piepildīt ar ausiņas skanošu mūziku datorspēlēm vai ieslēgtu televizoru. Protams vieglāk ir no sevis neprasīt nekā prasīt.

Ja ap grāmatu dejo spēka lauks tad tajā ir koncentrēta tik liela un laba enerģija ka...dzejoļu gramata kļūst par sava veida bezmaksas sarunu ar psihologu draugs blakus un vienkāši spēka pieplūdums domāšanā. Visiem zināms domā labas krietnas pozitīvas domas un nav divu domu tu kļūsi vesels! Lai gan ...tajā pašā laikā arī skaidri un nešaubīgi zinu ka dzeja tāpat kā gleznas teātris mūzika nav žogs aiz kura paslēpties no dzīves īstenības un pašam dzīvojamā likteņa.

(Pēc M. Laukmanes.)

Pievērsiet uzmanību, ka vārdus var lietot tiešā un pārnestā nozīmē!

2. Skaidrojiet, kā jūs saprotat vārdu kopu "jābūt iekšēji stipram, bagātam, neaizsēgtam"!

---

3. Kā vārdi var "sāpēt, dzelt, aizskart, modināt, prasīt"?

---

4. Kāpēc autore raksta, ka "dzeja nav žogs"?

---

5. *P*

Mē

Akē

6. *R*

No

1.

2.

No

1.

2.